

РЕШЕНИЕ

№ 6948

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4097** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на С. К. от [населено място], Република Турция срещу Решение №32-118209/28.03.2023г. на Директор Териториална дирекция Митница Б..

В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при издаване на решението са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като органът не е изяснил фактите и обстоятелствата. Счита, че при издаване на решението не му е предоставена възможност да даде обяснения и да представи доказателства относно произхода на паричните средства. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- С. К. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа в молба – становище от адвокат Г.- АК Х., който представя протокол за продажба на недвижим имот от 16.06.2022г. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Директор Териториална дирекция Митница Б. чрез процесуалния си представител юрк. Р. моли жалбата да бъде оставена без уважение, като неоснователна и недоказана и моли съда да потвърди процесното решение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано. Счита, че представения протокол не следва да се приема като доказателство, тъй като същия е представен едва на 25.10.2023г. и най – вероятно е

съставен за нуждите на производството. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 24.03.2023 година около 23:00 часа на МП "Капитан А." на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“ пристигнал автобус на фирма „НАКАН“ Турция с регистрационен номер № 39ACF 923 на пътя от Република Румъния за Република Турция, управляван от турския гражданин С. К., в който пътували 20 пътника.

На основание чл.16, ал.1, т.1 от ЗМ инспекторите пристъпили към извършване на митническа проверка на превозното средство, като преди извършването ѝ поканили устно на разбираем език шофьора на автобуса и пътниците в него да декларират носените от тях лични вещи, стоки, и валутни ценности.

В хода на проверката митническите органи открили един брой пътен сак, съдържащ укрити и недеklarирани парични средства в банкноти от евро и щатски долари. Сакът се намирал във фабрична кухня, в ляво от стълбите, при средната врата на автобуса, водещи към пътническия салон. В него било установено още и наличието на бял плик, съдържащ листчета с имена и парични суми в банкноти от евро и щатски долари. В присъствието на С. К., паричните средства били извадени и преброени, като последният ги обявил за свои.

Общият размер на откритите парични средства при извършената митническа проверка бил в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара, разпределени по следния начин:

1 /един/ брой банкнота с купюра по 500 /петстотин/ евро - 500 евро;

2097 /две хиляди деветдесет и седем/ броя банкноти всяка с купюри по 20 /двадесет/ евро-41 940 евро;

1944 /хиляда деветстотин четиридесет и четири/ броя банкноти всяка с купюри по 50 /петдесет/ евро - 97 200 евро;

119 /сто и деветнадесет/ броя банкноти всяка с купюри по 200 /двеста/ евро - 23 800 евро;

120 /сто и двадесет/ броя банкноти всяка с купюри по 100 /сто/ евро - 12 000 евро;

196 /сто деветдесет и шест/ броя банкноти всяка с купюри по 100 /сто/ щатски долара -19 600 щатски долара.

За извършената митническа проверка е съставен протокол № 23B0001015M010096/24.03.2023г./л.16/ От С. К. било снето писмено обяснение /неприложено/. С разписка за задържане №23003111/25.03.2023г./л.19/ и на основание чл.41 от ЗАНН били задържани парични средства в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара. На 25.03.20 срещу С. К. бул съставен АУАН № BG25032023/1000/B-879 по описа на ТД Митница Б., за извършено нарушение по чл.18, ал.3 от Валутния закон, във връзка с чл.11б, ал.1 от същия закон. /л.14/

За случая била сигнализирана Районна прокуратура [населено място] с оглед осъществяване на правомощията на държавното обвинение.

По делото е представена подадена от С. К. жалба по административен ред до Директора на АМ и приложена към нея декларация от същия, в която се заявява, че пренасяните пари на 24.03.2023г. не са свързани с престъпна дейност. Едновременно с това решението на директора на ТД Митница Б. е оспорено по съдебен ред.

След извършена справка в информационните системи на Агенция „Митници“, органът установил, че срещу С. К. било образувано административнонаказателно производство № BG2022/1000-2762 по описа на ТД Митница Б., приключило с влязло в сила НП на 09.01.2023г., с което жалбоподателят бил наказан за извършена контрабанда по чл.233, ал.1 от ЗМ. Били констатирани други два случая на деклариране големи суми парични средства от С. К.: на 05.10.2022г., с валутната декларация под №В.-ВО-20221005010922003, жалбоподателят е декларирал пренасяните от него парични средства в размер на 100 000 U. /сто хиляди/ щатски долара, за които е заявил, че са от продажба на недвижимо имущество. В декларацията било посочено, че именно С. К. е собственик и получател на паричните средства, които са предназначени за закупуване на движимо имущество, както и при сходните обстоятелства на 08.10.2022г. на пътя от Република Турция за Република Румъния с валутната декларация под №В.-ВО-20221005010922003, жалбоподателят е декларирал пренасяните от него парични средства в размер на 100 000 U. /сто хиляди/ щатски долара. В декларацията било посочено, че С. К. е собственик и получател на паричните средства, които са предназначени за погасяване на заем, отпуснат от физическо лице.

На 28.03.2023г. Директор ТД Митница Б. е издал процесното Решение № 32-118209/28.03.2023г., с което на основание чл.7,§1,б“б“ от Регламент /ЕС/2018/1672 задържал временно парични средства в общ размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара от С. К. за срок от 30 дни, считано от 25.03.2023г. и допуснал предварително изпълнение на Решението на основание чл.60,ал.1 АПК. В решението са изложени съображения, че в случая намира приложение Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на съвета от 23.10.2018г., относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005, въвеждащ правила за движението на парични средства, които се внасят или изнасят от Съюза, с цел да се ограничи опасността при движението на парични средства за незаконни цели, представляващи заплаха за

финансовата система и пазар . В тази връзка е изложил, че в Директива (ЕС) 2015/849 са посочени и описани редица престъпни дейности, приходите от които често се пренасят през външните граници на Съюза с цел да бъдат използвани за изпиране на пари или за финансиране на тероризма. Предвид това, съгласно съображение 12) и 20) на Регламент (ЕС) 2018/1672, митническите органи на държавите членки са определени за компетентни органи, които упражняват контрол върху движението на парични средства през външните граници на Съюза. Посочено е, че основният инструмент за контролиране на паричните средства е подаване на декларация, съдържаща определена информация за приносителя, собственика, произхода, предназначението и крайния получател на паричните средства, когато надхвърлят прага от 10 000 EUR. Отражено е, че в съображение 28) на Регламент (ЕС) 2018/1672, поради трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества парични средства се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства и при спазване на принципите на взаимозависимост и взаимоограничаване, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства, за определен срок, който да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на парични средства на основание други правни инструменти. Съгласно чл. 2, пар. 1, буква „й“, „престъпна дейност“ означава всяка една от дейностите, изброени в член 3, точка 4 от Директива (ЕС) 2015/849. Административния орган е изложил мотиви, че в конкретния случай, от наличните данни може да се направи извод, че са налице признаци, че пренасяните парични средства са свързани с престъпна дейност по чл. 3, точка 4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. В тази връзка е изложил, че паричните средства не са били декларирани пред митническите органи, от което обстоятелство е обосновал извод, че се цели умишленото избягване на предоставяне на данните посочени в чл. 3, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година, относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят с т него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005, сред които са данни за собственика и крайния получател на паричните средства, техния икономически произход и предназначение, както и данни за движението им (транспортния маршрут). Поради наличието на предишни подадени от същото лице декларации за по-малки по размер суми, органът е изключил хипотезата парите да не са декларирани поради незнание. С. К. не е посочил и причина, поради която паричните средства не са били трансферирани по банков път. Сумата пренасяна в брой, за която няма логично обяснение защо не се трансферира по електронен път, а се пренася в брой, както и липсата на каквито и било документи за произхода и собствеността са факти, които пораждаат основателни съмнения за укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението и движението и. Органът е взел предвид професията и местонахождението на жалбоподателя-международен шофьор, и с оглед на всичко изложено дотук е извел извод, че са налице признаци, че паричните средства са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл.3, точка 4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849.

Решението е връчено на адресата на 11.04.2023г. - известие за доставяне

/л.36/. Жалбата срещу решението е депозирана на 13.04.2023г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че процесната жалба е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличен правен интерес, в предвидената от закона писмена форма, срещу административен акт, който подлежи на оспорване, т.е. на съдебен контрол за законосъобразност, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

След извършване на проверката по чл. 168 от АПК, относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено, следното:

При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директор на ТД Митница Б., на когото изрично по силата на чл. 15, ал. 2 от Закона за митниците е предоставено право в качеството на митнически орган да осъществява валутен контрол в рамките на предоставената му със закон компетентност. Приложена е и Заповед № 32-206839/22.06.2022г. на директор на АМ, с която се оправомощават директорите на териториалните дирекции на АМ да издават решения за временно задържане на парични средства по чл. 7, параграф 1, б. Б от Регламент ЕС 2018/1672 за срок до 30 дни. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "Митнически органи" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на Наказателно-процесуалния кодекс./§ 1, т. 9 от ДР на ЗМ/. В чл. 19, ал. 7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Митническите органи следят за спазването на закона при пренасянето през границата на страната на парични средства и на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с и от тях. От своя страна от 03.06.2021 г. влизат в сила ревизираните правила при пренос на парични средства, благородни метали и скъпоценни камъни и изделия от и с тях. Промяната е във връзка с прилагането на новия Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на

Регламент (ЕО) № 1889/2005. Новото европейско законодателство не променя задължението лицата да представят декларация за паричните си средства при влизане в или напускане на ЕС с 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в други валути. Разширява се обхвата на паричните средства, подлежащи на деклариране, като се включват златни монети със съдържание на злато най-малко 90% и златни кюлчета, златни късове или буци със съдържание на злато най-малко 99,5 %. Въвежда се и режим за оповестяване на непридружени парични средства в размер на 10 000 евро или повече, изпращани по пощата, с куриер или контейнер. От своя страна, компетентни органи по смисъла на Регламент /ЕС/2018/1672 означава митническите органи на държавите членки и всякакви други органи, които са оправомощени от държавите членки да прилагат настоящия Регламент.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен по място, материя и степен орган - Директора на ТД Митница Б., в качеството му на митнически орган по смисъла на чл. 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, компетентен съгласно чл. 2, параграф 1, буква "ж" по Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г., относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005г., в изискуемата писмена форма, съдържащи фактически и правни основания за постановяването им и при спазване на административнопроизводствените правила.

Решението е законосъобразно като постановено от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при липсата на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с относимите материалноправни разпоредби и целта на закона.

Съображенията на съда за това са следните:

Съгласно чл. 7, § 1, б. "а" и б. "б." от Регламент /ЕС/ 2018/1672, компетентните органи могат временно да задържат парични средства по силата на административно решение в съответствие с условията, предвидени в националното право, когато: а/ задължението за деклариране на придружени парични средства по член 3 или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по член 4 не е спазено; или б/ са налице признаци, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. По силата на чл. 7, § 3 от Регламент /ЕС/ 2018/1672, срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуацията, посочени в член 3 или 4; или б/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуацията, посочени в

член 6, параграф 1 или параграф 2.

В настоящия случай, както вече бе посочено по-горе, с Решение № 32-118209/28.03.2023г. , издадено от директор на ТД Митница Б., на основание чл. 7, § 1, б. "б. " от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г. /Регламент /ЕС/ 2018/1672/, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара, от С. К., за срок от 30 дни, считано от 25.03.2023г.

Цитираното решение, относно неговата законосъобразност е предмет на настоящето производство, като жалбоподателят счита, че същото е издадено при липсата на материалноправните предпоставки за това.

Съгласно § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 "Като се има предвид, че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимоограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или не придружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на не придружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика".

В процесното решение на директора на ТД Митница Б. са изложени мотиви, че поради недоказаност от страна на лицето на произхода на паричните средства, тяхното придобиване и предназначение, са налице признаци, че те са свързани с „престъпна дейност“ по смисъла на чл.2, § 1, буква „й“ от Регламент (ЕС)

2018/1672.

Предвид пренасянето на парите в брой, а не по банков път, начина, по който са укрити, липсата на данни за собственика им, крайния получател и целта, за която се пренасят, административният орган е извел обосновано предположение, че са налице признаци, че те са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл.3, т.4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849.

Горният извод се споделя напълно и от настоящия съдебен състав. Безспорно е, че жалбоподателят не е декларирал намерената у него парична сума по надлежния ред, като не е дал обяснения за нейния произход, предназначение, причина за пренасяне през границата на ЕС. Тъкмо обратното, банкнотите са били на място, което е необичайно за съхранение на пари - обстоятелство, сочещо че се касае за умисъл и цел те да бъдат укрити. Жалбоподателят не е посочил и причина, поради която паричните средства не са били трансферирани по банков път. Сумата пренасяна в брой, за която няма логично обяснение защо не се трансферира по банков път, както и липсата на каквито и било документи за произхода и собствеността са факти, които пораждат основателни съмнения относно нейния произход и предназначение.

От изложеното следва, че са налице признаци, обосноваващи извода, че паричните средства са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл. 3, т. 4, б. "г" и б. "е" от Директива (ЕС) 2015/849. Предвид това и с оглед провъзгласената цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, то е предвидена правна възможност паричните средства да следва да бъдат временно задържани за срок от 30 дни, в случая, считано от 25.03.2023г., през което време компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшното им задържане, както и необходимостта от удължаване на срока за задържане.

По смисъла на чл. 3, ал. 4, б. "г" и б. "е" от Директива (ЕС) 2015/849, "престъпна дейност" означава всеки вид престъпно участие в извършването на тежки престъпления: измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности [29] - б. "г"; всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи — всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца - б. "е".

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (който закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5 юни 2015 г.), Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на

Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ, L 156/43 от 19 юни 2018 г.) и Директива (ЕС) 2019/2177 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2019 г. за изменение на Директива 2009/138/ЕО относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти и Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма - § 3 от ДР), изпиране на пари по смисъла на този закон, когато е извършено умишлено, е: укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление.

Съдът намира за установено, че процесната сума от 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 У. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара не е декларирана по надлежния ред, жалбоподателят не е представил каквито и да са документи, удостоверяващи произхода на паричните средства или на част от тях. Не е заявил дори пред митническите органи каквито и да било обстоятелства, иясняващи защо, поради какви причини и на какво основание, тази сума се намира в негово владение. Предвид това и с оглед липсата на каквито и да било доказателства представени от страна на жалбоподателя към онзи момент, относно предназначението на сумата, то изводите на органа, въведени в Решение № 32-118209/28.03.2023г. на директора на ТД Митница Б., се явяват обосновани и в съответствие с релевантната нормативна уредба - чл. 7, §. 1, б. "б." от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г. /Регламент /ЕС/ 2018/1672/, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, във вр. с чл. 3, ал. 4, б. "г" и б. "е" от Директива (ЕС) 2015/849.

При така наличните данни, изводите на органа, че е налице прикриване на естеството, източника и движението на паричните средства, респ., че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност по смисъла на чл. 3, ал. 4, б. "г" и б. "е" от Директива (ЕС) 2015/849, се явяват обосновани, поради което и с оглед защитата на интересите на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г., е налице законосъобразно задържане процесната сума при правилно приложение на чл. 7, §. 1, б. "б." от Регламент (ЕС) 2018/1672, до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане

Съдът намира за необходимо да отбележи, че в съдебно заседание на 08.06.2023г. на осн. чл. 176 и сл. от ГПК е разпоредил личното явяване на жалбоподателя пред съда, за да даде същият отговори на посочени в протокола въпроси. Разяснени са и последиците от неявяването на страната, когато е без основателна причина. Препис от протокола е изпратен на процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Г., получен лично от него. Жалбоподателят не се е явил, без да посочи причини за това, поради което съгласно разпоредбата на чл.

176 ал.3 от ГПК съдът може за приеме за доказани обстоятелствата, на които същият не е дал отговор. При положение, че липсват доказателства, оборващи изложените в акта на органа изводи, и поради неявяване на жалбоподателя за даване на отговор по поставените въпроси, то настоящият състав приема за доказани обстоятелствата, за изясняването на които жалбоподателят не е дал отговор.

От друга страна представения в последното съдебно заседание от жалбоподателя протокол за продажба на недвижим имот в превод на български, също не е доказателство, годно да промени изводът за законосъобразност на оспорения акт. В случай, че средствата действително са били получени в резултат на продажба на недвижими имоти, то липсва каквото и да било правно основание и житейска логика това обстоятелство да не бъде съобщено на органа при извършване на проверката и при даване на обяснения от лицето К., както и средствата да не бъдат декларирани, при положение, че техния произход е законен. Самият протокол за продажба има характер на предварителен договор, т.е. на съгласие между страните за сключване на бъдеща сделка. Сам по себе си той не представлява доказателство за действителното реализиране на сделката, нито за прехвърляне на конкретна сума пари от патримониума на едно лице в патримониума на друго. На второ място, датата на съставяне на този протокол е 16.06.2022г., уговорено е сделката да бъде финализирана до 12 месеца най-късно от тази дата, а сумата от 200 000 долара да се изплати в рамките на 7 дни след тази дата. Документ, доказващ това плащане не е представен, следователно не е налице доказателство за получаването на подобна сума от жалбоподателя К.. На следващо място при положение, че се твърди продажбата на имот, но не се сочи дали е осъществена крайната сделка или се коментира единствено получен аванс по чл.4.2. от протокола, дори да се приеме, че авансовата сума от 200 000 щ. долара действително е получена от жалбоподателя, то тази сума не е равностойна на задържаните пари, които при това са в евро и долари, защото задържаната сума надвишава стойността на 200 000 щ.долара. От друга страна ако се приеме, че сделката е финализирана, то би следвало да се представят доказателства за това, както и такива, които винаги съпътстват окончателната продажба на недвижим имот : нотариален акт за имотите, документ за платени нотариални такси, окончателен договор, банкови извлечения, разписки за предаване на суми и др. Важно е и обстоятелството, че представеният протокол представлява частен документ, който като частен свидетелстващ документ няма материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства, вкл. и относно датата на съставянето му, освен ако съдържа неизгодни за издателя му факти, в който случай има силата на извънсъдебно признание и е противопоставим относно тези факти срещу своя издател. /Решение № 136 от 14.05.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6554/2014 г., IV г. о., ГК; Решение № 146 от 8.05.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4442/2013 г., IV г. о., ГК, /. Следователно съдържанието на този протокол не може да се приеме безкритично и за доказано, още повече, че липсват други доказателства в подкрепа на твърдението за произхода на парите. В този смисъл следва да се посочи, че липсва обяснение от страна на жалбоподателя защо при положение, че сделката е сключена в Р Турция, [населено място], средствата се пренасят в посока от Р Румъния за Р Турция, като се напускат границите на ЕС. Не на последно място се отчита и обстоятелството, че този протокол не е представен в административното производство, не е дори съобщен от жалбоподателя, в случай че същият не разполага с него в себе си, нито към момента на проверката, нито към момента на оспорване на акта по административен ред, следователно може да се направи извод, че протоколът очевидно не е бил наличен към онзи момент. Следва да се посочи, че с писмо от

06.04.2023г. /л.31/ жалбоподателят К. чрез адв. Г. е поканен от органа да предостави писмени обяснения и документи, доказващи произхода и предназначението на средствата, както и всички други документи, които имат отношение към случая, което не е сторено.

Ето защо и при положение, че въпросният протокол не е бил известен на органа при постановяването на решението за задържане на паричните средства, то правилно не е обсъден в процесния акт, а изводите на органа са съобразени с наличните към момента на постановяване на решението доказателства и съответни на тях.

Представеният едва в съдебното производство протокол не може да обори изводите на органа и от него да се съди за произхода на задържаните средства.

Предвид това, настоящият състав приема, че оспореното Решение № 32-118209/28.03.2023г., издадено от директор на ТД Митница Б., с което на основание чл. 7, §. 1, б. "б. " от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г. /Регламент /ЕС/ 2018/1672/, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 У. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара, от С. К., за срок от 30 дни, считано от 25.03.2023г. е законосъобразно, респ. издадено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, като подадената против него жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

Както вече бе посочено по-горе, по силата на чл. 7, § 3 от Регламент /ЕС/ 2018/1672, срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни.

Издателят на оспореното Решение е приел, че събраните към момента данни потвърждавали извода за наличие на признаци, че паричните средства са свързани с „престъпна дейност“, което обуславяло необходимостта от по-нататъшното им временно задържане.

Акта на задържане на паричната сума на горепосоченото основание е ограничен във времето, чиято максимална продължителност е нормативно установена. Целта е намирането на баланс между публичния интерес от обезпечаване на контролната дейност на компетентните органи и частния интерес от упражняването на правото на свободно придвижване и правото на собственост на лицата. В този смисъл обстоятелството, дали след изтичане на срока на задържане, определен с цитираното решение паричните средства са върнати или не на С. К., не е предмет на обсъждане в настоящия процес.

Съдът намира изводите на органа, визирани в посоченото

решение за обосновани и съответни на приложимото законодателство. В този смисъл, към момента на постановяването на акта – 28.03.2023г., жалбоподателят не е бил предоставил каквито и да са конкретни документи относно произхода на средствата, предоставилите му ги лица, както и конкретните документи обосноваващи причините същите да се пренасят през граница в брой.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното Решение № 32-118209/28.03.2023г. , издадено от директор на ТД Митница Б., с което на основание чл. 7, § 1, б. "б." от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г. /Регламент /ЕС/ 2018/1672/, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара, от С. К., за срок от 30 дни, считано от 25.03.2023г. е законосъобразно, респ. постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

При този изход на делото и своевременно направеното от пълномощника на ответника искане за присъждане на разноски, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С. К. от [населено място], Република Турция срещу Решение №32-118209/28.03.2023г. на Директор Териториална дирекция Митница Б., с което на основание чл. 7, § 1, б. "б." от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г. /Регламент /ЕС/ 2018/1672/, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 175 440 Е. /сто седемдесет и пет хиляди четиристотин и четиридесет/ евро и 19 600 U. /деветнадесет хиляди и шестстотин/ щатски долара, от С. К., за срок от 30 дни, считано от 25.03.2023г.

ОСЪЖДА С. К. от [населено място], Република Турция , да заплати на Агенция "Митници", разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, чрез Административен съд София-град, в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ:

СЪДИЯ: